

Wyrok z dnia 20 czerwca 2001 r.

I PKN 502/00

Klauzula, w myśl której "pozostałe warunki umowy o pracę pozostają bez zmian", zawarta w piśmie pracodawcy zmieniającym warunki pracy i płacy za zgodą pracownika zatrudnionego na czas określony nie powoduje zmiany ustalonego w umowie terminu jej rozwiązania (art. 30 § 1 pkt 4 KP).

Przewodniczący SSN Katarzyna Gonera, Sędziowie SN: Józef Iwulski, Andrzej Wasilewski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2001 r. sprawy z powództwa Stanisława K. przeciwko „C.-B.” Spółce Akcyjnej w K. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach z dnia 1 marca 2000 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Kielcach wyrokiem z dnia 11 października 1999 r. [...] oddalił powództwo Stanisława K. przeciwko „C.-B.” S.A. w K. o: po pierwsze - ustalenie, że umowa zawarta przez stronę pozwaną z powodem w dniu 6 stycznia 1999 r. jest umową na czas wykonania określonej pracy; po drugie - przywrócenie powoda do pracy u pozwanego na warunkach ustalonych w umowie zawartej w dniu 6 stycznia 1999 r. na czas wykonania określonej pracy; oraz po trzecie - zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Rejonowy stwierdził, że w dniu 2 listopada 1998 r. powód zawarł ze stroną pozwaną umowę o pracę na stanowisku specjalisty do spraw przygotowania produkcji na okres próbny od dnia 2 listopada 1998 r. do dnia 30 listopada 1998 r. Z kolei, w dniu 1 grudnia 1998 r. strony zawarły umowę o pracę na czas określony od dnia 1 grudnia 1998 r. do dnia 28 lutego 1999 r. z zachowaniem warunków pracy i płacy określonych w poprzednio zawartej umowie na

okres próbny. Następnie jednak, w dniu 6 stycznia 1999 r. strona pozwana za zgodą powoda, zmieniła mu stanowisko pracy i wynagrodzenie, powierzając mu stanowisko kierownika budowy budynku mieszkalno-usługowego i przyznając stosowne wynagrodzenie, przy czym w piśmie zmieniającym warunki pracy i płacy powoda została zawarta klauzula, w myśl której „pozostałe warunki umowy o pracę pozostają bez zmian”. W ocenie Sądu Rejonowego wynika stąd, że w dniu 6 stycznia 1999 r. strony nie zawarły nowej umowy o pracę, lecz w ramach łączącej je umowy o pracę zmieniły powodowi stanowisko pracy i wynagrodzenie.

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach wyrokiem z dnia 1 marca 2000 r. [...] oddalił apelację powoda od powyższego wyroku Sądu Rejonowego. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Okręgowy stwierdził, że przedstawiona przez powoda w apelacji wersja, wedle której powierzenie mu z dniem 6 stycznia 1999 r. obowiązków kierownika budowy spowodowało w konsekwencji także przedłużenie jego zatrudnienia u strony pozwanej do czasu ukończenia tej budowy, a tym samym nie powinno dojść do wygaśnięcia jego stosunku pracy w terminie określonym w umowie o pracę na czas określony, tzn. z dniem 28 lutego 1999 r., nie znajduje uzasadnienia w świetle materiału dowodowego zebranego w rozpoznawanej sprawie. Ponadto sugestiom powoda przeczy również zamieszczona w piśmie z dnia 6 stycznia 1999 r. (zmieniającym warunki pracy i płacy powoda) klauzula, iż „pozostałe warunki umowy o pracę pozostają bez zmian”, która odnosiła się niewątpliwie właśnie do terminu trwania zmienianej umowy o pracę. Równocześnie, Sąd Okręgowy stwierdził, że pisma z dnia 6 stycznia 1999 r., zmieniającego umowę o pracę z powodem na czas określony, nie można traktować jako nowej pisemnej umowy o pracę z powodem, bowiem nie ma na nim podpisu powoda. Ponieważ jednak powód przyjął zaproponowane mu w piśmie z dnia 6 stycznia 1999 r. warunki pracy i płacy, to „należy uznać, że zmiana tych warunków nastąpiła w drodze porozumienia stron, co jest dopuszczalne”.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach z dnia 1 marca 2000 r. [...] powód zarzucił naruszenie prawa materialnego - art. 25 KP wobec przyjęcia, że „umowa o pracę z dnia 06. 01. 1999 r. nie stanowi umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy”. W uzasadnieniu zarzutu kasacji powód podniósł w szczególności, że: po pierwsze - z pisma z dnia 6 stycznia 1999 r., mocą którego powierzono powodowi stanowisko kierownika budowy, nie wynika, aby powód miał pełnić te obowiązki tylko do dnia 28 lutego 1999

r. Przeciwnie, w piśmie tym „nie określono daty trwania umowy, ponieważ nie można było określić zakończenia budowy, dlatego też należy domniemywać, że terminem końcowym trwania umowy będzie termin zakończenia budowy”. Po drugie - powód wyraził pogląd, że „pismo z dnia 06. 01. 1999 r. nie miało charakteru wypowiedzenia zmieniającego”, bowiem brak w nim wymaganego prawem pouczenia w tej sprawie (art. 30 § 5 w związku z art. 42 § 1 KP), a ponadto brak w nim uzasadnienia i nie została przeprowadzona uprzednia konsultacja z organizacją związkową w tej sprawie. Równocześnie powód w kasacji podniósł także, że: „Obowiązujące przepisy kodeksu pracy (art. 29 § 3) nakładają na pracodawcę w ciągu 7 dni obowiązek potwierdzenia warunków pracy i płacy w sytuacji, gdy dochodzi do ustnych ustaleń pracownika z pracodawcą. Pracodawca tego nie dopełnił.” Po trzecie - o tym, że pismo z dnia 6 stycznia 1999 r. „jest nową umową o pracę, przesądza to, że powód otrzymał nowy zakres czynności. W p-cie 20 tego zakresu jest zawarte, że obowiązkiem powoda jest końcowe zakończenie budowy”. Po czwarte - zawarta w piśmie z dnia 6 stycznia 1999 r. klauzula końcowa, wedle której pozostałe warunki umowy o pracę pozostają bez zmian, powinna być tłumaczona w ten sposób, że: „pozwany miał na myśli ustalenia ustne co do obiecanej nagrody w wysokości 7.000, 00 zł, pod warunkiem pomyślnego zakończenia budowy”. Po piąte - powód zaprzecza, jakoby „nie sprawdził się na stanowisku kierownika budowy i że naruszył harmonogram budowy. Ten zarzut powód odparł w złożonej apelacji. Prawdą jest natomiast, że faktyczną przyczyną odwołania powoda ze stanowiska kierownika budowy był zamiar Pana Prezesa zatrudnienia na tym stanowisku swojego kuzyna.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest zasadna. Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach zażalenia kasacją oraz jej podstaw i jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego wyroku (art. 393¹¹ KPC).

W rozpoznawanej sprawie w kasacji podniesiony został wyłącznie zarzut naruszenia prawa materialnego, a w szczególności art. 25 oraz art. 30 § 5 w związku z art. 42 § 1 KP. W kasacji nie został natomiast podniesiony zarzut naruszenia przepisów postępowania. Dlatego dla rozstrzygnięcia sprawy nie może mieć znaczenia fakt, że w uzasadnieniu kasacji powód zakwestionował zasadność oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie, a w szczególności treści pisma strony pozwanej

z dnia 6 stycznia 1999 r., dokonanej przez Sądy obu instancji - Sąd Rejonowy w Kielcach i Sąd Okręgowy w Kielcach. Ocena obu Sądów orzekających w niniejszej sprawie, wedle której z treści pisma strony pozwanej z dnia 6 stycznia 1999 r. wynika, że za zgodą powoda z tą datą zmieniono mu jedynie stanowisko pracy (powierając mu stanowisko kierownika budowy „budynku mieszkalno-usługowego ‘Dom 2000’ K.”) oraz wynagrodzenie, jest prawidłowa. Sformułowane w tym piśmie zastrzeżenie, że „pozostałe warunki umowy o pracę pozostają bez zmian”, odnosiło się natomiast - jak słusznie wywiódł Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku - także do terminu trwania umowy o pracę z powodem, która była zawarta na czas określony do dnia 28 lutego 1998 r. i dlatego z tą datą doszło do wygaśnięcia jego stosunku pracy ze stroną pozwaną. Trafności tej oceny nie podważa zresztą w niczym okoliczność, że w punkcie 20 przyjętego przez powoda w dniu 6 stycznia 1999 r. nowego „Zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności (zakres czynności)” mowa jest między innymi o „rozliczaniu końcowym budów”, bowiem sformułowanie to wskazuje jedynie na jeden z obowiązków spoczywających na pracowniku zatrudnionym na stanowisku kierownika budowy, którego faktyczne egzekwowanie zależne jest jednak od tego, czy „końcowe rozliczenie budowy” w ogóle ma miejsce w czasie, gdy pracownik jest jeszcze zatrudniony na tym stanowisku.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹² KPC orzekł jak w sentencji.

=====